

Απρίλιος 2004
τεύχος 5

**Η ΑΝΑΓΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ**

Ο ΛΙΓΝΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ

**ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΝΕΡΟΥ ΔΙΑΜΕΣΩ
ΤΕΧΝΗΤΟΥ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ**

metaπεριβ@λλον

ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΤΕΥΧΟΣ 5
ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2004

ΕΚΔΟΣΗ
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ
Βουλγαροκτόνου 30, 11472, Αθήνα
Τηλ -Fax: 210.64.92.095
email: env@env.aegean.gr
web: www.env.gr/sape

Εξώφυλλο
Δημητσάνα-Λούσιος από την εκδρομή
του Συλλόγου

ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΕΣ
Κουρμούσης Φώτης
Μαυράκη Δήμητρα

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ
Ιατρού Αλέξανδρος
Κόρμαλη Αθηνά
Κυρίτσης Ευάγγελος
Μάντζαρης Νίκος
Μαυρομάτη Άντα
Τοπουζέλης Κώστας
Χατζάκης Μανώλης

ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ
Τσολάκης Γιώργος

Οι απόψεις που εκφράζονται στα
ενυπόγραφα άρθρα δεν
εκφράζουν απαραίτητα τη γνώμη
του περιοδικού ή του Συλλόγου .

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Editorial.....3

ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ
ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ.....4

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ
ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΟΥ Γ' ΚΠΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2000/60
.....7

Ο ΛΙΓΝΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΩΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ
ΚΑΥΣΙΜΟ.....9

ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΝΕΡΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΕΧΝΗΤΟΥ
ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ.....11

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ (Η “ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ ΜΕ ΦΤΕΡΑ”...).....13

Ανακοινώσεις

Παγκόσμια Ημέρα του Νερού 22 Μαρτίου 2004.....15

Εκδρομή του Συλλόγου.....15

Εκδρομή της Πορφυρίδας.....16

Επικοινωνία με το metaπεριβ@λλον

Η αποστολή ύλης προς το «meta περιβ@λλον» του Σ.Α .Π .Ε θα πρέπει να γίνεται ηλεκτρονικά στο email του περιοδικού.

Σχετικά με τις προδιαγραφές συγγραφής των άρθρων δείτε www.env.gr/sape/periodiko.htm

Η σύνταξη του περιοδικού διατηρεί το δικαίωμα της αναμόρφωσης ή περικοπής κειμένων τα οποία αποστέλλονται προς δημοσίευση. Χειρόγραφα δεν επιστρέφονται. Για αλλαγή της ηλεκτρονικής διεύθυνσης αποστολής του περιοδικού ή για οποιοδήποτε θέμα που σχετίζεται με την αποστολή του περιοδικού οι ενδιαφερόμενοι θα πρέπει να απευθύνονται στο email του περιοδικού.

Editorial

Φώτης Κουρμούσης
Αρχισυντάκτης meta περιβ@λλον
fkour@central.ntua.gr

Ανοιξιάτικο το 5ο τεύχος του περιοδικού φέρνει πολλά νέα και εξελίξεις!

Από τη μια οι εθνικές εκλογές από την άλλη η αποτυχία επιλύσεως του Κυπριακού. Μέσα σε αυτόν τον κυκεώνα εξελίξεων που να βρεθεί χώρος για περιβαλλοντικές ανησυχίες και εξελίξεις...

Παρόλα αυτά οι επιθεωρητές περιβάλλοντος του ΥΠΕΧΩΔΕ ή οι καλούμενοι «ράμπτο του περιβάλλοντος» κατά αντιστοιχία με τους επιθεωρητές του ΣΔΟΕ ξεκίνησαν τις «επιθέσεις» σε επιχειρήσεις και δραστηριότητες του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, επιρρίπτοντας τα απαραίτητα πρόστιμα όπου απαιτείται. Ελπίζουμε αυτό το μέτρο να ωθήσει τις επιχειρήσεις να γίνουν πιο φιλικές προς το περιβάλλον με αποτέλεσμα να προωθηθεί και η αγορά περιβάλλοντος.

Και μια τέτοια ώθηση της αγοράς περιβάλλοντος είναι απαραίτητη αφού σιγά σιγά ολοκληρώνονται τα ολυμπιακά έργα και επιστήμονες από διάφορες ειδικότητες, κυρίως μηχανικοί, θα βρεθούν άνεργοι. Αυτό θα έχει ως αποτέλεσμα αρκετοί από αυτούς να στραφούν προς την αγορά του περιβάλλοντος αυξάνοντας τον ανταγωνισμό, μειώνοντας τις τιμές και συνεπαγόμενα και την ποιότητα της παρεχόμενης υπηρεσίας.

Ωστόσο οι εξειδικευμένοι επιστήμονες του περιβάλλοντος συσπειρώνονται με τη διοργάνωση στις 15 Μαΐου της 1ης συνάντησης επιστημόνων περιβάλλοντος στην Ελλάδα με θέμα «Τμήματα περιβαλλοντικών επιστημών, προοπτικές και επαγγελματικά δικαιώματα». Βασικό θέμα θα αποτελέσει η χάραξη κοινής στρατηγικής στην αγορά περιβάλλοντος.

Για την υλοποίηση μιας κοινής επαγγελματικής περιβαλλοντικής πολιτικής εκτός από την κατοχύρωση επαγγελματικών δικαιωμάτων απαιτείται και η παροχή και ανταλλαγή πληροφοριών στο χώρο του περιβάλλοντος. Ωστόσο η μεγάλη διαθεσιμότητα περιβαλλοντικής πληροφορίας οδηγεί λανθασμένα στο συμπέρασμα της κατοχής γνώσης καθώς και την ψευδαίσθηση ορθής κρίσης.

Το σημαντικότερο πλεονέκτημα των επιστημόνων περιβάλλοντος είναι η αξιολόγηση της περιβαλλοντικής πληροφορίας με σκοπό την παροχή επιστημονικών συμπερασμάτων που οδηγούν σε ορθές πολιτικές αποφάσεις. Αποφάσεις που πρέπει να ληφθούν άμεσα για τη βελτίωση του περιβάλλοντος.

Για αυτό πρέπει η φωνή των επιστημόνων περιβάλλοντος να ακουστεί και να λαμβάνεται υπόψη στη χάραξη της περιβαλλοντικής πολιτικής στην Ελλάδα.

Φώτης Κουρμούσης

ΟΙ ΣΧΟΛΕΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ Η ΑΝΑΓΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑΣ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟΥ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟΥ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΥ

Κώστας Τοπουζέλης -

Γεν. Γραμματέας ΔΣ - Σύλλογος Αποφοίτων Περιβαλλοντολόγων Ελλάδας
ktopo@mail.ntua.gr

Φώτης Κουρμούσης

Αν. Γεν. Γραμματέας ΔΣ - Σύλλογος Αποφοίτων Περιβαλλοντολόγων Ελλάδας
fkour@central.ntua.gr

Έχει περάσει περισσότερο από μια δεκαετία από τότε που το Τμήμα Περιβάλλοντος του Πανεπιστημίου Αιγαίου, πρωτοπόρο στο χώρο, δέχτηκε τους πρώτους φοιτητές του. Από τότε πολλά έχουν αλλάξει και πολλές σχολές έχουν δημιουργηθεί που σχετίζονται με το περιβάλλον. Τμήματα Πολυτεχνείου, ΑΕΙ, ΤΕΙ και ΠΣΕ δίνουν μια νέα πνοή στην ανάπτυξη του περιβαλλοντικού ζητήματος της Ελλάδας. Βλέπουν προς τον ίδιο στόχο αλλά από διαφορετικές οπτικές γωνίες. Νέες ειδικότητες, μερικές πιο εξειδικευμένες δίνουν πνοή σε θέματα που η Ελληνική κοινωνία φαίνεται να είχε ξεχάσει.

Πιο αναλυτικά στο χώρο του περιβάλλοντος σε προπτυχιακό επίπεδο, και χωρίς να συσχετίσουμε το πρόγραμμα σπουδών σε καθαρά περιβαλλοντικά μαθήματα, σήμερα υπάρχουν τα εξής τμήματα:

- Τμήμα Περιβάλλοντος, Πανεπιστήμιο Αιγαίου
- Τμήμα Επιστημών της Θάλασσας, Πανεπιστήμιο Αιγαίου
- Τμήμα Δασολογίας και Φυσικού Περιβάλλοντος, Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης
- Τμήμα Διαχείρισης Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- Τμήμα Οικολογίας, Χαροκόπειο Πανεπιστήμιο
- Τμήμα Δασολογίας και Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος, Πανεπιστήμιο Θράκης
- Τμήμα Γεωπονίας - Ζωικής Παραγωγής και

Υδάτινου Περιβάλλοντος, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας

- Τμήμα Περιφερειακής Ανάπτυξης, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
- Τμήμα Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων, Γεωπονικό Πανεπιστήμιο Αθηνών
- Τμήμα Αξιοποίησης Φυσικών Πόρων, Εθνικό Μετσόβιο Πολυτεχνείο
- Τμήμα Μηχανικών Περιβάλλοντος, Πανεπιστήμιο Θράκης
- Τμήμα Μηχανικών Περιβάλλοντος, Πολυτεχνείο Χανίων Κρήτης
- Τμήμα Γεωτεχνολογίας και Περιβάλλοντος, ΤΕΙ Δυτικής Μακεδονίας
- Τμήμα Τεχνολογίας Συστημάτων Διαχείρισης Φυσικών Πόρων, ΤΕΙ Χανιά
- Τμήμα Τεχνολογιών Αντιρρύπανσης, ΤΕΙ Ηπείρου
- ΠΣΕ Διαχείριση Αγροτικού Περιβάλλοντος και Φυσικών Πόρων, Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας
- ΠΣΕ Εφαρμοσμένης Αγρο - Οικολογίας, Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων
- ΠΣΕ Περιβαλλοντικής Χαρτογραφίας, Πανεπιστήμιο Αιγαίου

Η αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των τμημάτων αυτών, οι διαφορές τους και οι ομοιότητες τους αποτελεί ένα σημαντικό βραχνά για τον καθένα αλλά και για τον κάθε υπουργό παιδείας. Το γεγονός όμως στην παρούσα χρονική στιγμή είναι ότι η Ελλάδα διαθέτει ικανούς επιστήμονες που μπορούν να αντιμετωπίσουν από όλες τις πλευρές οποιοδήποτε ζήτημα στον τομέα του Περιβάλλοντος. Η δυναμική όμως των επιστημών αυτών θα φανεί εάν υπάρχει συνένωση των επιστημών και όχι διαίρεση τους και εξέταση του κάθε ζητήματος υπό την κατεύθυνση της κάθε ειδικότητας.

Η συνένωση των επιστημών αυτών σε μια νέα μορφή ενός ενιαίου φορέα φαίνεται να είναι μια ιδανική λύση για την διευθέτηση των ζητημάτων. Η δημιουργία ενός επαγγελματικού φορέα με την μορφή ενός **Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος** θα δημιουργούσε μια νέα δυναμική στον Ελλαδικό χώρο. Η ένωση των παραπάνω επαγγελματιών με την μορφή επιμελητηρίου σε Ευρωπαϊκά ή διεθνή πρότυπα θα οδηγούσε:

- Στην δημιουργία Ολοκληρωμένης Περιβαλλοντικής Πολιτικής με στρατηγικά σχεδιασμένους στόχους και τρόπους υλοποίησης τους
- Στην δημιουργία μηχανισμών ολοκληρωμένης αντιμετώπισης περιβαλλοντικών ζητημάτων
- Στον καθορισμό περιβαλλοντικών όρων – μέτρων και στην παρακολούθηση αυτών
- Στην συγκέντρωση, ομαδοποίηση και επανεξέταση νομοθετικών ρυθμίσεων σε περιβαλλοντικά ζητήματα
- Στην συγκέντρωση περιβαλλοντικών επιστημών, στην αντιμετώπιση συγκεκριμένων περιβαλλοντικών προβλημάτων και όχι στην διαμάχη τους για την πληρότητα και την αρτιότητα των σπουδών τους.

Η αναγκαιότητα ενός Περιβαλλοντικού Επιμελητηρίου πηγάζει και από την αδυναμία του κρατικού μηχανισμού να προβεί σε μια ολοκληρωμένη περιβαλλοντική πολιτική κατά την διαδικασία των αποφάσεων. Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. κυρίως αλλά και τα υπόλοιπα Υπουργεία που ασχολούνται με περιβαλλοντικά ζητήματα (Γεωργίας, Ναυτιλίας κλπ) θα μπορούσαν να έθεταν το Επιμελητήριο Περιβάλλοντος σαν επίσημο σύμβουλο τους για τα περιβαλλοντικά ζητήματα. Από κάθε πλευρά μια τέτοια συνεργασία

θα ήταν ιδιαίτερα ωφέλιμη. Το αρμόδιο υπουργείο θα ήταν ο αποδέκτης επιστημονικών απόψεων για τα θέματα που το απασχολούν, το επιμελητήριο θα μπορούσε να προτείνει επιστημονικά τεκμηριωμένες λύσεις σε αυτούς που αποφασίζουν και το Ελληνικό κράτος θα είχε μια άρτια δομή και ολοκληρωμένη αντίληψη στην διαδικασία λήψης αποφάσεων για τα περιβαλλοντικά ζητήματα.

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΟ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΟ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟ

Κύριοι σκοποί του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος είναι:

- Η εξασφάλιση και κατοχύρωση των επαγγελματικών δικαιωμάτων των επιστημόνων όλων των παραπάνω σχολών. Εφόσον όλες οι παραπάνω σχολές δημιουργήθηκαν την τελευταία δεκαετία δεν υπάρχει ακόμη το νομικό πλαίσιο που να κατοχυρώνει τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων τους. Τέτοια δικαιώματα αποτελούν οι συλλογικές συμβάσεις εργασίας, οι κατώτατοι μισθοί, αμοιβές και τα επιδόματα, η πρόσληψη - εξέλιξη και προαγωγή στο δημόσιο κλπ
- Η διαφύλαξη και προστασία των ευκαιριών εργασίας ιδιαίτερα από τις ανταγωνιστικές ειδικότητες. Απουσία εξειδικευμένων επιστημόνων σε περιβαλλοντικά ζητήματα, άλλες «παρεμφερείς» ειδικότητες απασχολούνται επί του παρόντος στα περιβαλλοντικά ζητήματα χωρίς να κατέχουν εξειδικευμένες γνώσεις. Παρόλα αυτά έχουν κατοχυρώσει επαγγελματικά δικαιώματα και διεκδικούν ένα κομμάτι από την πίτα της αγοράς του περιβάλλοντος
- Η προαγωγή της συνεργασίας μεταξύ όλων των επιστημόνων περιβάλλοντος και η ορθή κατανομή αρμοδιοτήτων – τομέων μεταξύ τους

Κύριες δραστηριότητες του Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος θα είναι:

- Να αποτελεί τον Σύμβουλο Περιβάλλοντος του Κράτους και να φέρει βαρύνουσα άποψη σχετικά με θέματα νομοθεσίας περιβάλλοντος
- Να μελετά, ελέγχει, γνωμοδοτεί για οποιοδήποτε περιβαλλοντικό θέμα απασχολεί την κοινωνία είτε έπειτα από αίτηση – καταγγελία ή αυτοδικαίως
- Να συλλέγει στατιστικά στοιχεία και πληροφόρηση σε σχέση με περιβαλλοντικά ζητήματα
- Να συμμετέχει με συντονιστικό ρόλο σε επιτροπές με όλους τους φορείς, οργανισμούς και
- Να συμμετέχει σε αναπτυξιακά προγράμματα σχετικά με την προστασία του περιβάλλοντος, να εκπονεί σχετικές μελέτες και έρευνες, να εκδίδει τεχνικές προδιαγραφές και οδηγίες εκπόνησης ή λειτουργίας περιβαλλοντικών προγραμμάτων και έργων
- Να εκπονεί προγράμματα ενημέρωσης, εκπαίδευσης και κατάρτισης επιστημόνων σε θέματα περιβάλλοντος
- Να εκπονεί έρευνα σε θέματα περιβάλλοντος
- Να δημοσιεύει και εκδίδει άρθρα, βιβλία, περιοδικά, ιστοσελίδες σχετικά με θέματα περιβάλλοντος με σκοπό την ενημέρωση του κοινού αλλά και την προώθηση της εξειδικευμένης γνώσης
- Να συμμετέχει σε διεθνείς οργανισμούς, σε ενώσεις επιμελητηρίων, αναπτύσσει σχέσεις με αντίστοιχους οργανισμούς άλλων χωρών, οργανώνει συνέδρια, εκθέσεις και άλλες εκδηλώσεις για την προώθηση των σκοπών του
- Διενεργεί εξετάσεις και να χορηγεί άδεια άσκησης επαγγέλματος στους επιστήμονες περιβάλλοντος, χωρίς την οποία να μην δύναται ένας επιστήμονας να εργαστεί στον τομέα του περιβάλλοντος
- τηρεί μητρώα των επιστημόνων περιβάλλοντος, γραφείων και επιχειρήσεων που ασχολούνται με τα περιβαλλοντικά ζητήματα σε όλους τους τομείς (προμήθειες προϊόντων, συμβουλευτικός τομέας, κατασκευαστικός τομέας κλπ)
- Φροντίζει για την απασχόληση, την κοινωνική ασφάλιση, την προαγωγή και προστασία του κύρους των μελών του, την επιστημονική πρόοδο, ενημέρωση, επιμόρφωση και συνεχιζόμενη εκπαίδευση τους.
- Μελετά νέες μορφές επαγγελματικής

οργάνωσης και εργασίας των μελών του.

Χωρίς την ύπαρξη ενός Επαγγελματικού Επιμελητηρίου Περιβάλλοντος κάθε Τμήμα από τα παραπάνω προσπαθεί να επιβιώσει και ανταγωνιστεί από μόνο του τις άλλες ειδικότητες που είναι περισσότερα χρόνια στο χώρο και έχουν κατοχυρώσει σχετικά δικαιώματα. Επίσης κάθε σχολή εξειδικεύεται σε κάποια αντικείμενα του κλάδου περιβάλλοντος και συνεπώς απαιτείται η συνένωση και συνεργασία μεταξύ όλων των ειδικοτήτων περιβάλλοντος με στόχο την ολοκληρωμένη αντιμετώπιση και διαχείριση των περιβαλλοντικών ζητημάτων.

Συνεπώς κρίνεται απαραίτητη η άμεση δημιουργία ενός συλλογικού φορέα στο χώρο του Περιβάλλοντος.

Η ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΩΝ ΥΔΑΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΙΣΜΑ ΤΟΥ Γ' ΚΠΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΔΗΓΙΑΣ 2000/60

Χατζάκης Μανώλης
Περιβαλλοντολόγος - Υγειονολόγος MSc

Στη διαχείριση των υδάτων εμπλέκονται διάφορα υπουργεία (ΥΠΕΧΩΔΕ, Υπ. Ανάπτυξης, Υπ. Γεωργίας, Υπ. Υγείας κλπ) και ένας ακόμη μεγαλύτερος αριθμός φορέων /οργανισμών που βρίσκονται υπό την επίβλεψη των υπουργείων αυτών. Για κάποιους από τους παραπάνω φορείς, το πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους υπήρξε σαφές και σχετικά ανεξάρτητο από το αντίστοιχο άλλων φορέων (π.χ. Υπουργείο Γεωργίας με αρμοδιότητα τα νερά άρδευσης). Στα πλαίσια της Οδηγίας Πλαίσιο 2000/60 για τη διαχείριση των υδάτων και προκειμένου να προχωρήσει η ουσιαστική ενσωμάτωσή της είναι απαραίτητη προϋπόθεση η στενή συνεργασία μεταξύ όλων των εμπλεκόμενων φορέων για την αποφυγή αλληλοεπικαλύψεων αλλά και για τη δημιουργία μιας κοινής πλατφόρμας δράσης.

Στα πλαίσια της ουσιαστικής εναρμόνισης της οδηγίας 2000/60 της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει προβλεφθεί σειρά δράσεων από το Γ' ΚΠΣ. Συγκεκριμένα το ΥΠ.ΑΝ. είχε αναλάβει την υποχρέωση εκπόνησης, μέχρι το τέλος του 2001, πρότασης σε στενή συνεργασία με το ΥΠΕΧΩΔΕ και άλλα αρμόδια υπουργεία (π.χ. Υπουργείο Γεωργίας, Εσωτερικών κ.λ.π.), που θα αφορά σε ένα αποτελεσματικό θεσμικό πλαίσιο για τη διαχείριση των υδατικών πόρων στην Ελλάδα.

Έλλειμμα έχει παρουσιαστεί στην παρακολούθηση της ποσότητας και της ποιότητας των υδατικών πόρων. Για την ουσιαστική εφαρμογή της οδηγίας 2000/60 απαιτείται η συνεχής παρακολούθηση (ποιοτική και ποσοτική) των υδατικών πόρων σε επίπεδο υδρολογικής λεκάνης ούτως ώστε να μπορούν να υλοποιηθούν τα επιμέρους διαχειριστικά σχέδια. Δράσεις που αποσκοπούν στην βελτίωση των δικτύων παρακολούθησης των υδάτων υπάρχουν στο Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Περιβάλλον (ΕΠΠΕΡ). Ειδικότερα τα δίκτυα παρακολούθησης των Εσωτερικών επιφανειακών νερών, των υπόγειων νερών,

του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των νερών κολύμβησης στα οποία είχαν θεσμοθετηθεί στα πλαίσια του Α' και Β' ΚΠΣ επεκτείνονται και εκσυγχρονίζονται από πλευράς υποδομών, προσαρμόζονται στις απαιτήσεις της οδηγίας 2000/60 και εντάσσονται νέοι δείκτες παρακολούθησης που σχετίζονται με την οικολογική κατάσταση των νερών.

Σε ότι αφορά την άρδευση, η οποία αποτελεί και το μεγαλύτερο καταναλωτή των υδατικών πόρων της χώρας μέσα από το Γ' ΚΠΣ και συγκεκριμένα από το Επιχειρησιακό Πρόγραμμα Αγροτικής Ανάπτυξης και Ανασυγκρότησης της Υπαίθρου (ΕΠΑΑΥ), υπάρχουν δράσεις οι οποίες συντελούν στην ορθολογική διαχείριση των νερών άρδευσης. Παρόμοια μέτρα υπάρχουν επίσης και στα Περιφερειακά Επιχειρησιακά Προγράμματα (ΠΕΠ) μικρότερης κλίμακας.

Μεγάλη έλλειψη παρουσιάζεται επίσης στην απαιτούμενη υποδομή για τη διαχείριση των αστικών λυμάτων, τόσο σε επίπεδο δικτύων αποχέτευσης όσο και σε μονάδες επεξεργασίας, καθώς και σε έργα ύδρευσης. Δράσεις που στοχεύουν στη βιώσιμη διαχείριση σε περιφερειακό επίπεδο, έχουν ενταχθεί στα πλαίσια των ΠΕΠ λαμβάνοντας υπόψη τις προτεραιότητες και την ιδιαιτερότητα της περιοχής. Οι δράσεις αυτές περιλαμβάνουν έργα ύδρευσης, αποχέτευσης και επεξεργασίας λυμάτων, τεχνητούς εμπλουτισμούς υπογείων υδροφορέων, αντιπλημμυρική προστασία και διευθέτηση χειμάρρων. Σε μικρότερη κλίμακα από το ΕΠΠΕΡ γίνονται παρόμοιες παρεμβάσεις αλλά ο κύριος φορέας χρηματοδότησης για μεγάλης έκτασης έργα είναι το Ταμείο Συνοχής.

Όσον αφορά την αντιμετώπιση της ρύπανσης η οποία προέρχεται από τη βιομηχανία το Γ' ΚΠΣ μέσω του Επιχειρησιακού Προγράμματος Ανταγωνιστικότητα (ΕΠΑΝ) έχει λάβει μέτρα τα οποία επιδοτούν τον ιδιωτικό τομέα για την εγκατάσταση φιλικών προς το περιβάλλον τεχνολογιών μεταξύ των οποίων και συστήματα επεξεργασίας των βιομηχανικών αποβλήτων. Τα μέτρα αυτά δε διασφαλίζουν τη μείωση της ρύπανσης των υδάτων από το βιομηχανικό τομέα χωρίς τη θεσμοθέτηση συστήματος ελέγχου και παρακολούθησης των περιβαλλοντικών όρων των εκροών των βιομηχανικών αποβλήτων μέσα από αντίστοιχους θεσμούς.

Η ποιότητα θαλάσσιου περιβάλλοντος της χώρας είναι σε υψηλό επίπεδο και μόνο σε ορισμένους κλειστούς κόλπους παρατηρούνται φαινόμενα ρύπανσης τα οποία όμως και αυτά έχουν σε ορισμένες περιπτώσεις περιοριστεί με τις μονάδες επεξεργασίας των λυμάτων που δημιουργήθηκαν. Η διατήρηση του θαλάσσιου περιβάλλοντος σε υψηλό επίπεδο έχει σημαντική επίδραση στη οικονομία της χώρας αφού είναι άμεσα εξαρτώμενο με τον τομέα του τουρισμού. Με την ενίσχυση του δικτύου παρακολούθησης των ακτών κολύμβησης που προβλέπεται από το ΕΠΠΕΡ, αλλά και από τις δράσεις που σχετίζονται με τη διαχείριση των αστικών λυμάτων και των βιομηχανικών αποβλήτων τόσο από το ΕΠΠΕΡ, το ΕΠΑΝ, τα ΠΕΠ όσο και από το Ταμείο Συνοχής, η ποιότητα του θαλάσσιου περιβάλλοντος διατηρείται σε υψηλό επίπεδο.

Συμπερασματικά η στρατηγική για την ολοκληρωμένη διαχείριση των υδατικών πόρων είναι σε συμφωνία με τους στόχους που έχει θέσει τόσο η Ευρωπαϊκή όσο και η Εθνική νομοθεσία. Για την διαχείριση των υδατικών πόρων εμπλέκονται πολλά υπουργεία και αρμόδιοι φορείς τους. Θα πρέπει να προχωρήσει αποτελεσματικά η ουσιαστική συνεργασία μεταξύ των εμπλεκόμενων φορέων ώστε να μεγιστοποιηθεί η αξιοποίηση της υπάρχουσας πληροφορίας, που είναι σημαντική και προς το παρόν κατακερματισμένη και μάλλον αναξιοποίητη, εφόσον δεν είναι δυνατός ο συνδυασμός των στοιχείων που συλλέγονται και διαχειρίζονται από τους επιμέρους φορείς. Η έλλειψη επαρκούς συντονισμού ειδικά σε ότι

αφορά

τα χρηματοδοτούμενα από το Γ' ΚΠΣ έργα έχει διπλή όψη – αφενός δεν είναι διασφαλισμένη η συνέργια μεταξύ πράξεων με διαφορετικούς τελικούς δικαιούχους (π.χ. δράσεις ΕΠΠΕΡ και δράσεις ΕΠΑΝ), αφετέρου η έλλειψη εθνικού σχεδιασμού ως αποτέλεσμα διυπουργικής συνεργασίας δεν διασφαλίζει την επιλογή έργων αντικειμενικής προτεραιότητας.

Το θέμα της διαχείρισης των υδατικών πόρων είναι σημαντικό και θα πρέπει να αντιμετωπιστεί ολοκληρωμένα και μέσα από την συνεργασία όλων των φορέων.

Πηγές

- [1] <http://www.minenv.gr>
- [2] <http://www.ypan.gr>
- [3] <http://www.minagric.gr>
- [4] <http://www.mohaw.gr>
- [5] <http://www.epper.gr>
- [6] <http://www.antagonistikotita.gr>

Ο ΛΙΓΝΙΤΗΣ ΚΑΙ Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΩΣ ΕΝΕΡΓΕΙΑΚΟ ΚΑΥΣΙΜΟ

Κόρμαλη Αθηνά
Environmental Manager
(BSc Middlesex University, London)
athenakormali@hotmail.com

Ένα
εύφλεκτο
ορυκτό
χαμηλής
θερμαντικής
αξίας,
σημαντικό

ενέργειας στην Κοζάνη – Πτολεμαΐδα (www.dei.gr).

Ο λιγνίτης είναι καύσιμο στρατηγικής σημασίας για τη ΔΕΗ, διότι έχει χαμηλό κόστος εξόρυξης, σταθερή και άμεσα ελέγξιμη τιμή και παρέχει σταθερότητα και ασφάλεια στον ανεφοδιασμό καυσίμου. Η δυναμικότητα παραγωγής των λιγνιτωρυχείων στην Ελλάδα, κατά το 2002 ξεπέρασε τους 70 εκ. τόνους. Πιο συγκεκριμένα ο παρακάτω χάρτης δείχνει τα αποθέματα λιγνίτη που είναι διαθέσιμα και τα ποσοστά των ποσοτήτων που έχουν καταναλωθεί.

για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα μας, είναι ο λιγνίτης.

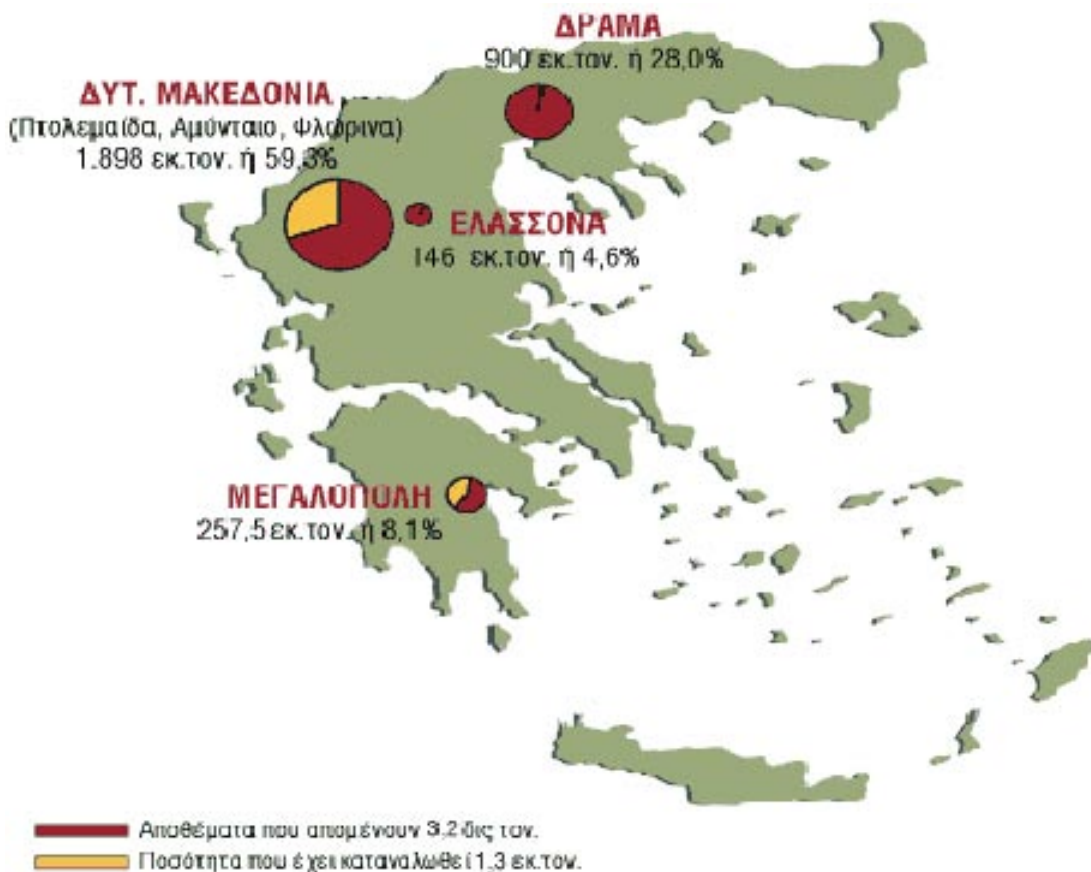
Σύμφωνα με στατιστικές η Ελλάδα κατέχει τη δεύτερη θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την έκτη θέση παγκοσμίως σε αποθέματα λιγνίτη. Με βάση συνολικά αποθέματα και τον προγραμματιζόμενο ρυθμό κατανάλωσης λιγνίτη, υπολογίζεται ότι στην Ελλάδα οι υπάρχουσες ποσότητες λιγνίτη επαρκούν για 45 χρόνια.

Μέχρι σήμερα έχουν εξορυχτεί συνολικά 1,3 δις. τόνοι λιγνίτη ενώ τα εκμεταλλεύσιμα αποθέματα ανέρχονται σε 3,2 δις. τόνους περίπου. Στην Δυτική Μακεδονία και συγκεκριμένα στους νομούς Κοζάνης και Φλώρινας, βρίσκονται εγκατεστημένοι συνολικά έξι λιγνιτικοί σταθμοί ηλεκτροπαραγωγής. Τα λιγνιτωρυχεία της ΔΕΗ στην Κοζάνη εξασφαλίζουν το σημαντικότερο ενεργειακό καύσιμο, στο οποίο βασίστηκε ο ηλεκτρισμός της χώρας μας από τη στιγμή της ίδρυσης της Επιχείρησης.

Σήμερα, οι λιγνιτικοί σταθμοί της ΔΕΗ αποτελούν το 44% της εγκατεστημένης ισχύος και παράγουν το 64% περίπου της ηλεκτρικής παραγωγής της ΔΕΗ.

Το 80% της ηλεκτρικής ενέργειας της Ελλάδας παράγεται από τους σταθμούς ηλεκτρικής

Η ηλεκτρική ενέργεια, όλοι γνωρίζουμε πόσο συνεισφέρει στην ζωή μας. Δυστυχώς όμως, οποιαδήποτε διαδικασία χρήσης του φυσικού πλούτου δεν έχει μελετηθεί και σχεδιαστεί με βάση την προστασία του, επιφέρει σημαντικά προβλήματα

Ο λιγνίτης βρίσκεται σε μεγάλα βάθη στο υπέδαφος με συνέπεια να πρέπει να δημιουργηθούν μεγάλες οπές για την εξόρυξη του. Το γεγονός αυτό έχει ως συνέπεια το επιφανειακό έδαφος να αναμιγνύεται με τα άγονα υλικά του υπεδάφους που εισέρχονται στην επιφάνεια, εξαλείφοντας με αυτό το τρόπο την ιδιότητα του (γόνιμο προς καλλιέργεια). Επιπλέον, σύμφωνα με μία σχετική μελέτη «Διαχειριστής Περιβάλλοντος (1998' – www.kozan.gr) οι αρμόδιοι για την εξόρυξη του λιγνίτη φτάνουν σε σημείο να μετακινούν ολόκληρες συνοικίες σε άλλες προτεινόμενες περιοχές, αποζημιώνοντας τους, με σκοπό τη νέα εξόρυξη του ορυκτού.

Η ατέρμονη εξόρυξη του λιγνίτη οδηγεί καθημερινά στην εξάντληση των αποθεμάτων του. Η ατμόσφαιρα συνεχώς ρυπαίνεται από την διαδικασία καύσης του ορυκτού, εξαιτίας της αιρούμενης τέφρας που δημιουργείται.

Είναι σίγουρο λοιπόν, πως εάν δεν υπάρξει συγκεκριμένο μέτρο προστασίας και αποκατάστασης των περιοχών αυτών σε λίγα χρόνια οι πηγές θα εξαντληθούν, περιοχές θα καταστρέφονται και συνεχώς θα αυξάνεται η ρύπανση του περιβάλλοντος. Η οποιαδήποτε ανάπτυξη στην περιοχή θα πρέπει να βασίζεται στις αρχές της «αιφορίας». Σκοπός οποιασδήποτε χρήσης του φυσικού πλούτου, θα πρέπει να είναι η διαφύλαξη αυτού για τις επόμενες γενιές και όχι η ολική εξάντληση του. Ένα πιθανό πρόγραμμα αποκατάστασης και προστασίας του υποβαθμισμένου τοπίου, όπως και η εκπόνηση ειδικών περιβαλλοντικών μελετών θα μπορούσε να βοηθήσει σημαντικά στην προστασία του.

ΑΠΟΘΗΚΕΥΣΗ ΝΕΡΟΥ ΔΙΑΜΕΣΟΥ ΤΕΧΝΗΤΟΥ ΕΜΠΛΟΥΤΙΣΜΟΥ

*Μαυράκη Δήμητρα
Περιβαλλοντολόγος, Τμήμα Περιβάλλοντος,
Πανεπιστήμιο Αιγαίου
MSc "Επιστήμη και Τεχνολογία Υδατικών Πόρων", Ε.Μ.Π.
dmavraki@hotmail.com*

Τα τελευταία χρόνια παρατηρούμε, αλλά και βιώνουμε, καιρικά φαινόμενα «ακραία» όπως τα χαρακτηρίζουμε. Έχει εκτιμηθεί ότι μελλοντικές κλιματικές αλλαγές μπορούν να συμπεριλάβουν περισσότερες ακραίες συνθήκες, όπως μεγαλύτερες περιόδους με ασταμάτητες βροχοπτώσεις και μεγάλες περιόδους με χαμηλή βροχόπτωση που οδηγεί στην ξηρασία. Δεν πρέπει να αγνοούμε, βέβαια, ότι στις ξηρές περιοχές ακόμα και μικρές αλλαγές στις κατακρημνίσεις είναι σε θέση να προκαλέσουν αξιοσημείωτες αλλαγές στο φυσικό εμπλουτισμό των υπόγειων υδροφορέων. Για την προστασία των αποθεμάτων νερού ενάντια σε αυτές τις ακραίες συνθήκες και αλλαγές, χρειάζεται περισσότερη αποθήκευση νερού, συμπεριλαμβανομένης μακράς περιόδου αποθήκευσης (χρόνια έως δεκαετίες), έτσι ώστε το νερό κατά τις περιόδους περίσσειας αυτού να χρησιμοποιείται στις περιόδους έλλειψής του. Παραδοσιακά, τέτοιου είδους αποθήκευση πραγματοποιούταν με φράγματα και επιφανειακές δεξαμενές. Όμως, καλές θέσεις για φράγματα είναι λίγες πλέον και εκτός αυτού τα φράγματα έχουν διάφορα μειονεκτήματα όπως σημαντική επέμβαση στο φυσικό περιβάλλον, απώλειες από την εξάτμιση, υψηλό κόστος, αυξάνουν τις πιθανότητες προσβολής από ασθένειες που προκαλούνται από το νερό και άλλα.

Εάν το νερό δεν μπορεί να αποθηκευτεί επιφανειακά, τότε πρέπει να γίνει υπόγεια διαμέσου του τεχνητού εμπλουτισμού. Γνωρίζοντας ότι πάνω από 98% του παγκόσμιου φρέσκου υγρού νερού ήδη υπάρχει υπογείως, τότε υπάρχει χώρος και για περισσότερο. Ο τεχνητός εμπλουτισμός επιτυγχάνεται με την τοποθέτηση του νερού στην επιφάνεια του εδάφους, όπου και διηθείται μέσα στο χώμα και καταλήγει στους υπόγειους υδροφορείς. Το μεγάλο πλεονέκτημα της

υπόγειας αποθήκευσης είναι ότι δεν υπάρχουν απώλειες λόγω εξάτμισης. Τα υπόγεια συστήματα

εμπλουτισμού είναι βιώσιμα, οικονομικά και δεν έχουν τα περιβαλλοντικά προβλήματα που έχουν τα φράγματα. Επιπλέον, τα μικροφύκη τα οποία προκαλούν προβλήματα ποιότητας νερού στις ανοιχτές δεξαμενές δεν αναπτύσσονται υπόγεια.

Επειδή οι υπόγειοι σχηματισμοί δρουν ως φυσικά φίλτρα, τα συστήματα εμπλουτισμού μπορούν να χρησιμοποιηθούν συνάμα και για τον καθαρισμό χαμηλής ποιότητας νερού. Αυτό χρησιμοποιείται ευρέως ως μια αποτελεσματική χαμηλής τεχνολογίας και φτηνή μέθοδος για τον καθαρισμό εκροών από τα συστήματα επεξεργασίας αποβλήτων, για απεριόριστη και πιο αισθητικά αποδεκτή επαναχρησιμοποίηση νερού. Αυτά τα συστήματα καλούνται SAT ή Συστήματα Ταχείας Διήθησης.

Όλο το νερό ανακυκλώνεται μέσω του παγκόσμιου υδρολογικού κύκλου. Παρόλα αυτά, η επαναχρησιμοποίηση του νερού τοπικά γίνεται ολοένα και πιο σημαντική για δύο λόγους. Ο ένας είναι ότι η απαλλαγή από τις εκροές αποβλήτων επιφανειακά είναι πολύ δύσκολη και ακριβή καθώς οι απαιτήσεις για τη διαχείριση τους γίνονται όλο και πιο αυστηρές, για να προστατέψουν την ποιότητα του νερού. Το κόστος που προέρχεται από τους αυστηρούς κανόνες επεξεργασίας είναι τόσο υψηλό, που καθίσταται οικονομικά ελκυστική η διαχείριση του νερού κατά τέτοιο τρόπο, σε τοπικό επίπεδο, ώστε να είναι δυνατή η επαναχρησιμοποίησή του. Ο δεύτερος λόγος είναι ότι τα δημοτικά απόβλητα συχνά είναι μια σημαντική πηγή νερού που μπορεί να χρησιμοποιηθεί για διάφορους σκοπούς, κυρίως σε περιοχές που αντιμετωπίζουν προβλήματα λόγω έλλειψης νερού. Η πιο λογική επαναχρησιμοποίηση είναι για μη πόσιμους σκοπούς, όπως για τη γεωργική και αστική άρδευση, για βιομηχανικές χρήσεις (π.χ. ψύξη), για πυρόσβεση κ.ά. Αυτά απαιτούν επεξεργασία εκροών τέτοια, που να συναντά τις απαιτήσεις ποιότητας που επιβάλλει η στοχευόμενη χρήση.

Επαρκής αριθμός κατασκευών, όπως δεξαμενές αποθήκευσης, κανάλια και σωλήνες είναι επίσης απαραίτητες έτσι ώστε νερά διαφορετικής ποιότητας να πηγαίνουν σε διαφορετικές κατευθύνσεις. Η αισθητική και κοινωνική αποδοχή είναι από τις πιο βασικές πλευρές της επαναχρησιμοποίησης του νερού, ειδικά εκεί όπου η επίδραση προς το κοινό είναι άμεση. Η καλύτερη διαδικασία επεξεργασίας για απεριόριστη μη πόσιμη επανάχρηση είναι η πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια επεξεργασία και ακολουθεί η τριτοβάθμια. Η επεξεργασία που είναι ικανή να απομακρύνει τους παθογενείς μικροοργανισμούς από το νερό, επιτρέπει την άρδευση, γεωργική ή αστική, τη βιομηχανική χρήση κ.ά. Επιπλέον επεξεργασία μπορεί να επιτευχθεί χρησιμοποιώντας τις εκροές για τον τεχνητό εμπλουτισμό των υπόγειων υδροφορέων. Το Σύστημα Ταχείας Διήθησης ενδυναμώνει σημαντικά την αισθητική του επαναχρησιμοποιούμενου νερού αφού αυτό τώρα προέρχεται από φρεάτια, έχοντας χάσει

έτσι τον χαρακτηρισμό του ως «επεξεργασμένο

απόβλητο»!! Το νερό μετά την ταχεία διήθηση του είναι επίσης καθαρό και άοσμο. Το σύστημα αυτό είναι επίσης σπουδαίο για εκείνες τις χώρες που κοινωνικά και θρησκευτικά ταμπού είναι ενάντια στην άμεση χρήση των «ακάθαρτων» νερών.

Η επαναχρησιμοποίηση του νερού, βασικά, συμπιέζει τον υδρολογικό κύκλο από μια ανεξέλεγκτη παγκόσμια κλίμακα σε μια ελεγχόμενη τοπική κλίμακα.

Βιβλιογραφία:

- Φυσικά Συστήματα Επεξεργασίας και Ανάκτηση, Επαναχρησιμοποίηση και Διάθεση Εκροών. Α.Ν.Αγγελάκης και G.Tchobanoglous. Πανεπιστημιακές εκδόσεις Κρήτης.
- Εμπλουτισμός Υπόγειων Υδροφορέων με Επεξεργασμένα Αστικά Υγρά Απόβλητα. Α.Ν.Αγγελάκης, Κ.Χαρτζουλάκης και P.Romano.
- Επαναχρησιμοποίηση υγρών αποβλήτων με τη μέθοδο της ταχείας διήθησης & της άρδευσης. Εφαρμογή σε μικρά νησιά της Περιφέρειας Ν. Αιγαίου. Καβουράκη Χ. και Μαυράκη Δ., Διπλωματική εργασία, Πανεπιστήμιο Αιγαίου.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙΑ (Η “ΑΡΟΥΡΑΙΟΙ ΜΕ ΦΤΕΡΑ”...)

Νικόλας Μάντζαρης
Περιβαλλοντολόγος-Πολεοδόμος
nmantzaris@pat.forthnet.gr

Το πρόβλημα της παρουσίας πλήθους περιστεριών σε πάρα πολλές αστικές περιοχές, λόγω και της απουσίας φυσικών εχθρών τους, τείνει να πάρει διαστάσεις πραγματικής μάστιγας. Πόλεις όπως το Λονδίνο, η Βενετία, το Παρίσι και πολλές ακόμη αντιμετωπίζουν έντονα σχετικά προβλήματα που τις ωθούν στο να αναλάβουν δράση. Το ίδιο πρόβλημα μπορεί να παρατηρήσει κανείς και σε πολλές ελληνικές αστικές περιοχές. Σε σχετική βιβλιογραφία τα περιστέρια συνήθως κατατάσσονται στα «αστικά παράσιτα», μαζί με τους αρουραίους και τις κατσαρίδες, με αποτέλεσμα να έχουν αποκτήσει και το προσωνύμιο “φτερωτοί αρουραίοι”. Φωλιάζουν σε οποιοδήποτε χώρο μπορεί να τους προσφέρει καταφύγιο και πρόσβαση σε νερό και τροφή και η απομάκρυνσή τους, άπαξ και εγκατασταθούν, είναι ιδιαίτερα δύσκολη. Το πιο κοινό είδος είναι το *Columbia livia*.

Το πρόβλημα

Τα προβλήματα που δημιουργούν με την παρουσία τους σχετίζονται κατά κύριο λόγο με τις μεγάλες συγκεντρώσεις τους. Οι ακαθαρσίες με τις οποίες γεμίζουν τον τόπο εγκατάστασής τους δημιουργούν αρνητική εικόνα (βρωμιάς, εγκατάλειψης και δυσσομίας) για τις θιγόμενες περιοχές αλλά η επιβάρυνση δεν είναι μόνο αισθητική. Ο θόρυβος που κάνουν είναι για πολλούς ενοχλητικός. Σε περιοχές με υπερβολικά μεγάλη συκέντρωση περιστεριών έχουν αναφερθεί ακόμη και τραυματισμοί λόγω... πρόσκρουσης περιστεριών επάνω σε ανυποψίαστους διαβάτες.

Από τους σημαντικότερους λόγους που η παρουσία τους προκαλεί δυσφορία είναι η ζημιά που προκαλούν οι ακαθαρσίες τους, λόγω της έντονα διαβρωτικής δράσης τους. Περβάζια παραθύρων, μπαλκόνια, σκεπές και σασί των αυτοκινήτων είναι τα πιο συνηθισμένα

«θύματα». Έχει, ενδεικτικά, αναφερθεί ότι ο χρόνος ζωής μίας στέγης μπορεί να μειωθεί έως και κατά 50% αν αυτή καταστεί χώρος συκέντρωσης περιστεριών.

Μια παράμετρος που φαίνεται να μην έχει διερευνηθεί επαρκώς είναι η αυξημένη χρήση χημικών απορρυπαντικών που πιθανώς να προκαλείται από την προσπάθεια καθαρισμού τους ενώ μη αμελητέο είναι και το κόστος καθαρισμού, για ιδιωτικές και δημόσιες ιδιοκτησίες (π.χ. παγκάκια, σιντριβάνια, προσόψεις κτηρίων κτλ.)

Η δε παρουσία τους συνδέεται, υπό προϋποθέσεις, με την εμφάνιση, σε ανθρώπους, μυκητωδών μολύνσεων όπως η κρυπτοκοκκίαση, η ιστοπλάσμωση αλλά ενίοτε και με άλλες παθήσεις (π.χ. ψιπάκωση, μία μορφή πνευμονίτιδας κτλ.).

Τρόποι Καταπολέμησης

- Η χρήση αγκαθωτού σύρματος στα γείσα των κτιρίων είναι η πλέον συνηθισμένη αντίδραση αλλά στην πραγματικότητα δεν συνιστά παρά μετάθεση του προβλήματος σε γειτονικά κτήρια / περιοχές και όχι ριζική αντιμετώπιση.

- Η παρουσία γερακιών είναι ένας αποτελεσματικός - και περιβαλλοντικά φιλικός - τρόπος απομάκρυνσής τους που έχει δοκιμαστεί με επιτυχία σε συγκεκριμένους χώρους (σταθμούς τρένων, αεροδρόμια, κτλ.) καθώς η παρουσία τους τρομάζει τα περιστέρια με αποτέλεσμα να μην επανέρχονται στην ίδια περιοχή.

- Πιο δραστικά και αποτελεσματικά μέτρα σχετίζονται συνήθως με τον περιορισμό των δυνατοτήτων τους να βρουν τροφή, νερό και στέγη. Ενδεικτικά αναφέρονται: Απαγόρευση ταΐσματος ή περιορισμός του σε συγκεκριμένους χώρους, καλύτερη αποκομιδή των απορριμμάτων, αυστηρότερη τήρηση κανόνων καθαριότητας (μη απόρριψη τροφίμων σε ανοιχτούς χώρους), καθαρισμός / σφράγιση εγκαταλελειμμένων κτιρίων, καταστροφή φωλιών, απομάκρυνση αυγών κτλ. Ένα πιλοτικό σχέδιο στο Παρίσι που εφαρμόζεται από το Μάρτιο του 2003 προβλέπει την κατασκευή ενός περιστερώνα έτσι ώστε τα περιστέρια να ταΐζονται αυστηρά εντός του και τα περισσότερα αυγά τους να αχρηστεύονται, περιορίζοντας τις επωάσεις από 6-8 το χρόνο σε 1 για κάθε ζεύγος.
- Η χρήση δηλητηρίων ή ο πυροβολισμός είναι παράνομος στις περισσότερες περιοχές και δεν συνίσταται για ευνόητους λόγους.

Τα περιστέρια έχουν εξελιχθεί σε πραγματική μάστιγα για πολλές αστικές περιοχές

Παγκόσμια Ημέρα του Νερού 22 Μαρτίου 2004

Με την ευκαιρία της Παγκόσμιας Ημέρας του Νερού ο επιστημονικές ενώσεις Ελληνική Επιτροπή Διαχείρισης Υδατικών Πόρων (Ε.Ε.Δ.Υ.Π.), Ελληνική Επιτροπή Υδρογεωλογίας (Ε.Ε.Υ.) και Ελληνική Υδροτεχνική Ένωση (Ε.Υ.Ε.), οργάνωσαν ημερίδα στο Εθνικό Ίδρυμα Ερευνών.

Το θέμα της ημερίδας ήταν « Η εφαρμογή του Ν.3199/2003 και της Οδηγίας 2000/60 για τους Υδατικούς Πόρους ». Την Ημερίδα χαιρέτησαν εκπρόσωποι υπουργείων και σχετικών φορέων, ενώ οι βασικές εισηγήσεις έγιναν από τους καθηγητές Χ. Τζιμόπουλο, Γ. Καλλέργη και Γ. Τσακίρη.

Στην Ημερίδα διατυπώθηκε ο έντονος προβληματισμός για τη διαχείριση των υδατικών πόρων στην Ελλάδα και έγινε κριτική επί του Ν.3199/2003. Συγκεκριμένα, ειπώθηκε ότι πρόκειται για ένα νόμο, ο οποίος ενσωματώνει τις γενικές διατάξεις της Οδηγίας 2000/60 στην ελληνική νομοθεσία και αφήνει σημαντικά περιθώρια «διορθώσεων» μέσα από τα Προεδρικά Διατάγματα και τις Υπουργικές Αποφάσεις που έπονται.

Μαυράκη Δήμητρα

Εκδρομή του Συλλόγου

Στις 21 έως 23 Φεβρουαρίου πραγματοποιήθηκε εκδρομή του Συλλόγου, σε συνδιοργάνωση με την Ένωση Νεολαίας Κυθήρων Πορφυρίς, στο καταφύγιο του όρους Μαίναλο στην ορεινή Αρκαδία. Στα πλαίσια της εκδρομής, έγιναν επισκέψεις στο Μουσείο «Υδροκίνησης» της Δημητσάνας, στις μονές Προδρόμου και Φιλοσόφου, στο παλιό χιονοδρομικό του Μαινάλου, καθώς και σε διάφορα

οικοτουριστικά μονοπάτια που διασχίζουν τον ποταμό Λούσιο. Στις 23 Φεβρουαρίου (Καθαρά Δευτέρα) κατακτήθηκε από τους τολμηρούς η κορυφή του Μαινάλου, στα 1980 m. Στο καταφύγιο, επικράτησε τρελό γλέντι με φαγητό και άφθονο κρασί.

Στάθης Χρήστος

Εκδρομή της Πορφυρίς

Η Ένωση Νεολαίας Κυθήρων Πορφυρίς, στα πλαίσια του προγράμματος «Γνωρίστε τις Προστατευόμενες Περιοχές της Πατρίδας μας», φιλοξένησε δύο μέλη του Συλλόγου στα Κύθηρα στις 8 - 12 Απριλίου για να συμμετάσχουν σε δραστηριότητες που πραγματοποιήθηκαν στις προστατευόμενες περιοχές του νησιού. Πραγματοποιήθηκε

ξενάγηση στην υπό ένταξη στο Δίκτυο NATURA 2000 περιοχή «Πρασονήσι-Δραγονέρα-Αντιδραγονέρα» όπου διαβιούν πληθυσμοί της μεσογειακής φώκιας **Monachus monachus**, περιβαλλοντική εκπαίδευση για το συγκεκριμένο είδος, επισκέψεις σε περιοχές που έχουν χαρακτηριστεί ως Τοπία Ιδιαίτερου Φυσικού Κάλλους, ενώ πραγματοποιήθηκε και εθελοντική εργασία για τη δημιουργία οικοτουριστικού μονοπατιού στο λαγκάδι των Μητάτων που βρίσκεται στο νησί.